

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De scismate chore: dathan [et] abyron et plaga eorum. ca. xx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Numerorum

per, vices, multoties tetancerunt me, vlo
debit terram, p. qua
furauit patribus eoru. Sed qz in oī ope del
pter isoue r caleph. coniuncta est tusticte
Quoniam aut amalechites et chananeus
habitan iuxta vos ne superueniant, moue
te cras castra et redite in solitudinem, iuxta
numerum, xl, dierū:
quibus terrā considera Iterum subditur de
stis quadraginta annis recipies iniqui
tates vias. Locus uid pphera, xl, annis
tusqz est moyses oia
verba hec ad eos, et
luxit populi nūmis. Et ecce mane surgentes
dixerūt ad moyses, Peccauim desperantes
parati sumus ascendere ad locū quē pmissit
dñs. Et moyses ad eos, Nolite ascēdere: nō
enī dñs vobiscū est. At illi cōtenebrati: sine
deo sc̄ posse vincere putātes ascēderūt: arca
cū moysi et leuis remanēt ī castris. Perse
cutusqz ē eos amalechites et chananeus percu
tiens vsc̄ ad locū qz ob h vocat̄ est horma.
Id est anathema, et redierunt ad solitudinem.

De lapidatione colligētis ligna ī sabbato,

Capitulum, XIX.

Sicutum est autes

cū essent ī solitudine īmenerūt
hoiem colligētēm ligna ī sab
bato: quēreclusit moyses donec vuleret do
minus. De q̄ dixit dñs, Moriat homo iste
extra castra: lapidib⁹ obruaſ. Et factū est ita.
Quidā putat hunc fuisse salphaat, qz et filie
eius postea dixerūt, Pater noster ī deserto
in peccato suo mortuus est. Ibidem etiam
p̄cepit eis dñs vt q̄ quattuor angulos pal
liorū fimbrias poneret hyacintinas, ob re
cordationē etiā minimoꝝ p̄ceptoꝝ dñs ob
seruandam. Has magnificauerūt pharisei
int̄m vt etiā spīnas ī eis ligaret, vt frequē
ti earū punctiōe ad memoriam iugē p̄ceptoꝝ,
dñi excitarent. Quadras tūc īdel vtebant
pallīs: et adhuc ī angulis vestis q̄dratē ī
synagogis suis hinc fimbrias hyacintinas ob
recordationē legis date de celo. Hoc aut̄ fa
ciebant vta ceteris gentib⁹ etiā habitu dis
cernerentur.

Desclimat̄ chore dathan et abyron et pla
ga eorum, Capitulum, XX,

Ece autes chore

e fili⁹ isuar, fr̄l amrā
cū vldisset fratres, al
ter sc̄ isuar quia p̄
teꝝ sacerdotio, alter
ducatur p̄li inuidit,
et murmurās cōtra
moysen et aaron: cō
plices secum habuit
ducētos, l. de leuitis
matorib⁹, q̄s etiā dī
gnos sacerdotio p̄fe
rebat, adiunxeratqz
sibi dathan et abyro
potentiores rubeni

tarum, quibus principatū populi debet̄ dice
bat, qz fuerat de ruben primogenito. Quibus
moyles ait, Tollat unusquisque vestrum thuri
buluz suū: et cras bausto igne supponat ty
miamā: et aaron vobiscū: et quē elegerit dñs
ip̄e sit sc̄tūs. Misit q̄ moyses mane vt voca
ret dathan et abyron: q̄ dicerit Nōveniem.
Et quo cata oī multitudie, dixit moyses ad
chore et ducētos qnq̄ginta. Tollite thurisbir
la vīa: et ponite tymiamā sup ea et state corā
dño. Illis aut̄ sic stātib⁹ moyses descēdit cū
seniorib⁹ populi ad dathan et abyron vt eos
vocaret. Nam et abyro vt dicit Joseph⁹ ex
p̄leuita erat. Illi aut̄ st̄ abāt cū vtorib⁹rlē
beri, et oī freqūtia dom⁹ sue ī introitu papi
lionū suaz: parati port̄ ad resistendū, si vīm
in ferre vellet moyses q̄s ad obedēdū. Qdī
dens moyses orauit ad dñs vt insolita mor
te p̄iret, et sic planū fieret qdī miserat
Quo orāte et flente tremuit terra, expauitqz
ppl's, grādi strepitū p illoꝝ tabernacula exci
tato, et scissa est terra sub pedib⁹ eoz, et apies
os suū deuorauit eos cū oī substātia eoru: et
descēderūt viui ī infernum, et in patulū terre
hiatū. Et reducta est terra q̄si nihil horū fac
ctū ee videret. Sz̄t ignis egressus ē de thu
ribulis chore et p̄clī e: tātus q̄ntus nec de
terra plar⁹: vel p̄curione fulminū aut violē
tia spiritū vīsus ē vnc̄s exilire, et deuorauit
eos: aaron stante illeso, Tuitib⁹ eleasar thu
ribula eoz ex p̄cepto dñi igne buc illucqdī
sperso: et ea pdixit ī lamias, formāsqz et eis
coronulas aureas: affixit eas altari eneo ad
cōmonendū filios Israēl; neq̄s nūl d semie

Historia

aaron accederet ad offerendū incensū dñō ne similia patere. Tn̄ et sic fabrefacte erāt q̄ r̄ ibi stabat ad decorē.

De exustione populi extincta p̄ aaron

Capitulum. XXI.

Terum sequen

i t̄ die marmuranteis m̄titudo
3 moyser aarō dices. Vos in-

fecistis p̄pl̄z dñi Lūq̄
vellē eos obruere la
p̄dibus fugerūt ad
tabernaculū, et ope
runt eos nubes appa
ruitq; gloria dñi. Et
egressus ignis a dñō

denorauit populū. Dixitq; moyses ad aarō
Tolle thuribulū: et hausto igne de altari, po
nensq; tymiamā; perge cito ad populū ut
roges p̄ eis. Accelerāsq; aaron cū thuribulū
lo et stans inter viuos et mortuos: orauit do
minū: et plaga cessauit. Fuerūt aut̄ p̄cussi ex
eis, viii. milia et septuaginta.

De virga aaron que nocte vna floruit et
fronduit et peperit nuces.

Capitulum. XXII.

Etamen nondū

a cessauerat tumultus sup sacerdo
tio aarō. Dicebat ei. q̄z si nō p̄di
ctos lenitas elegeret dñs: poterat eē q̄ aliquid
d̄ aliqua reliquaz tribuuz digni essent sacer
dotio, et forte de oīb̄ tribub̄ aliquā vellet do
minus habere sacerdotes: ne tanta ministri
ri dignitas vni domui et tam paucis crede
retur ministris. Accusabātq; moysen de des
serti inopia: eo q̄ eorum negotiaret inopiaz
ut semper eius viderent egere auxilio. Tu
lit ergo moyses ex precepto domini virgas
xii. principum: et scri
psit in unaquaq; no
men tribū sue: vel po
te eos p̄ desertū du
tius principis. Scri
psisse, vt ip̄i suo egeret
psit autē in virga aa
uxilio.

ron nomē leui: et p̄ter
bas. xii. sumptivā seorsūz cūctas familiās
cōtinētē: in q̄ pharez vtrū de oībus tribub̄
vellet deus hic sacerdotes. In numeris tū
legit nō fuisse virgas nisi. xii. qđ intelligendū
est d̄ singularib; sc̄z excepta generali. Quas
cū posuisset in tabernaculo corā dñō: sequē-

tū die regressus inuenit germinasse virgaz; as
aron et folijs dilatatis amygdala protulisse.
Sane hic tertio deo ordinante aaron sacer
dotiū firmissime possedit. Hā et in signū re
belliū p̄cepit dñs virgā aaron seruari in ta
bernaculo imposterū.

De reditu in cades in anno.

Capitulum. XXIII.

Jerunt itaq; fi

f iij israel longo tempore in solitus
dine, multo sedemur tempore in
cadesevarie: et dū circūierūt mōte seir, et redie
rūt fere vsc̄ ad mare rubrum: et circa fines si
nat, et p̄strata sūt cadauer a eoz in defto. Tā
dem p̄ multos labores et annos. xxviii. re
dierūt ad cades vñ miserat exploratores, vt
in q̄ redierūt ad eos

vt dictū ē: q̄ est i def
to sin, nec illud ē des
ert cades vel i eo ē ca
serūt ad qđ venerūt des. Tn̄ dū sin in q̄
vñ. mansioe: vt dīc cades zc,

Hiero. Prior ei scri
bitur sin p̄ samech, et interpretat rubi vel oīb̄
um. Sin vo in q̄ cades vel q̄ est cades, sci
bit p̄ sade, et interpretat mādatū, vel sancta et
est ut qdā voluit ps̄ deserti pharan. In fine
igl. xxviii. anni a finib; sinai venient in cades
xj. dieb̄, et potuit esse q̄ tātu tr̄t. xj. dieb̄ p̄i
to gdu q̄tū inerāt. xj. mansioe tardo: vd
p̄ alia vñā. Redierūt ḡ filiū israel. xl. anno mē
se p̄mo in desertū sin, et māsit p̄pl̄s in deserto
cades. Et sic. xl. mansioe filiōp̄ israel. qđ
bus legunt, p̄fecti ab egypto vsc̄ ad campi
stria moab iuxta iordanē, tribū tm̄ annis con
plete fuerūt. xii. ab egypto vsc̄ ad montē si
nai anno p̄mo a. xiiij. die mēsis p̄mi. vsc̄ ad
diē p̄mā mēsis tertij. Deinde āno sc̄o. xx. die
mēsis p̄mi. p̄fecti a sinā vsc̄ ad cades. xx. mā
siones et vñā expleuerūt infra annū sc̄o. m̄
quoto spacio ani n̄

est determinatum sc̄o
cut in p̄mo p̄. xxvij
annos, post errātel et
p̄strati. xl. āno redie
runt ad eandē cades
Eo anno reliq; ix. et
mansioe transige
rūt. Qxi inuenieris, et
hui⁹ anni fuisse māsiones: sc̄ito q̄ inter bas
terum numeralē cades repetita.

